Euroopan unionin
virallinen lehti

FI
L-sarja

2026/2467

6.11.2026

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2026/2467,

annettu 5 päivänä marraskuuta 2026,

taloudellisen korvauksen myöntämisestä polttoaineiden loppukuluttajille sekä päästöoikeuksien palauttamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY ([1]) sekä erityisesti sen 30 f artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/2066 ([2])vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat luovutetun polttoaineen määrän osuuden määrittämistä etukäteen direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvassa toiminnassa. Tällä tavoin pyritään välttämään tilanne, jossa päästöoikeuksia palautetaan kyseisen luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta. Loppukuluttajien ryhmää ei kuitenkaan välttämättä ole mahdollista määrittää oikein kaikissa tapauksissa, erityisesti jos säännellyn yhteisön ja loppukuluttajan välillä ei ole suoraa toimitusyhteyttä. Näin ollen on mahdollista, että päästöoikeuksia palautetaan kyseisen direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta ja että hiilikustannuksia siirretään loppukuluttajille sellaisten päästöjen osalta, jotka ovat peräisin kyseiseen lukuun kuulumattomasta toiminnasta.

(2) Sellaisiin tilanteisiin vastaamiseksi, joissa ei voida välttää päästöoikeuksien kaksinkertaista laskentaa tai palauttamista direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta, mainitun direktiivin mukaisesti on vahvistettava säännöt, jotka koskevat taloudellisen korvauksen myöntämistä polttoaineiden loppukuluttajille jäsenvaltioissa. Olisi myös hyväksyttävä tietojen raportointia koskevat säännöt, jotta voidaan mukauttaa mainitun direktiivin IV a luvun mukaisesti myönnettävää unionin laajuista päästöoikeuksien määrää ottaen huomioon päästöoikeudet, jotka palautetaan tämän luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta.

(3) Päästöoikeuksien määrä, jonka jäsenvaltiot kompensoivat taloudellisesti nollan ylittävällä tasolla, on todennäköisesti pienempi kuin niiden päästöoikeuksien kokonaismäärä, jotka palautetaan direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta. Ensinnäkään jäsenvaltioiden ei tule myöntää kaikille loppukuluttajille positiivista korvaustasoa sellaisten päästöjen osalta, jotka ovat peräisin kyseisen direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomasta toiminnasta. Toiseksi jäsenvaltiot voivat taloudellisen korvauksen myöntämisen yhteydessä vahvistaa kynnysarvot, joiden alittuessa ne eivät myönnä positiivista korvaustasoa, jotta voidaan rajoittaa hallinnollista rasitetta. Kolmanneksi jotkut loppukuluttajat eivät välttämättä hae korvausta, vaikka sellainen olisi saatavissa. Neljänneksi jäsenvaltioilla ei välttämättä ole tietoa tapauksista, joissa säännellyt yhteisöt ovat palauttaneet päästöoikeuksia sellaisten päästöjen osalta, jotka liittyvät direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomaan loppukäyttöön.

(4) Jos jäsenvaltio on direktiivin 2003/87/EY 30 j artiklan mukaisesti laajentanut päästökaupan soveltamisalaa toimintaan, jota ei mainita kyseisen direktiivin liitteessä III, niiden päästöoikeuksien määrä, jotka palautetaan mainitun direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta, voi vähentyä merkittävästi. Tällöin päästöoikeuksien määrä, jonka kyseinen jäsenvaltio kompensoi taloudellisesti nollan ylittävällä tasolla, on todennäköisesti kaikkein luotettavin arvio niiden päästöoikeuksien määrästä, jotka on palautettu kyseisen direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta.

([1]) EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj.

([2]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2066, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY tarkoitetusta kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailusta ja raportoinnista sekä komission asetuksen (EU) N:o 601/2012 muuttamisesta (EUVL L 334, 31.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/2066/oj).

(5) Jos jäsenvaltio ei ole laajentanut päästökaupan soveltamisalaa toimintaan, jota ei mainita direktiivin 2003/87/EY liitteessä III, kyseisen direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta palautettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä, joka vastaa päästöoikeuksien kokonaismäärää, jonka jäsenvaltiot kompensoivat millä tahansa tasolla, myös nollatasolla, voidaan parhaiten arvioida seuraavien päästöjen välisenä erotuksena: mainitun direktiivin IV a luvun mukaisesti raportoidut todennetut päästöt ja mainitun direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa vastaavat hiilidioksidipäästöt, jotka on raportoitu jäsenvaltioiden kansallisissa kasvihuonekaasuinventaarioissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ([3]) mukaisesti.

(6) Direktiivin 2003/87/EY 30 c artiklan 3 kohdan mukaan direktiivin IV a luvun mukaisesti myönnettävää unionin laajuista päästöoikeuksien määrää mukautetaan vuosittain vuodesta 2029 alkaen niiden päästöoikeuksien osalta, jotka on palautettu kyseisen luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta.

(7) Tästä seuraa, että jäsenvaltioiden olisi raportoitava tietoja komissiolle vuosittain, jotta voidaan määrittää unionin laajuinen päästöoikeuksien määrä, joka on palautettu IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta.

(8) Direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan mukaisesti jäsenvaltiot voivat myöntää polttoaineiden loppukäyttäjille taloudellista korvausta tapauksissa, joissa ei ole ollut mahdollista välttää päästöoikeuksien palauttamista kyseisen direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta. Jotta voidaan varmistaa mainitun direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuuluvan päästökauppajärjestelmän tinkimättömyys ympäristön kannalta, tällaisen korvauksen olisi oltava oikeasuhteinen ja syrjimätön, ja sen olisi liityttävä läheisesti aiheutuneisiin hiilidioksidikustannuksiin. Niiden menetelmien yhteydessä, joilla jäsenvaltiot varmistavat, onko taloudelliseen korvaukseen oikeutetuille loppukuluttajille aiheutunut hiilidioksidikustannuksia kaksinkertaisesta laskennasta tai tahattomasta kattamisesta, olisi tarkistettava, käyttävätkö asianomaiset säännellyt yhteisöt oletusarvoista soveltamisalakerrointa 1 hyväksytyissä tarkkailusuunnitelmissaan, vaadittava oletusarvoisen soveltamisalakertoimen 1 soveltamista asiaankuuluviin polttoainevirtoihin täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066 75 l artiklan 6 kohdan mukaisesti tai pyydettävä todisteita loppukuluttajilta.

(9) Menetelmän, jota jäsenvaltiot käyttävät kompensoitavan hiilidioksidipäästömäärän määrittämiseksi, olisi oltava jäsenvaltioiden kannalta joustava, jotta ne voivat mukauttaa sitä kyseessä olevan toiminnan ja korvaukseen oikeutettujen loppukuluttajien tyypin mukaan sekä rajoittaa hallinnollista rasitetta, kunhan menetelmällä saadaan luotettava arvio hiilidioksidipäästöistä.

(10) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä taloudelliseen korvaukseen oikeuttava korvauskausi, jotta sitä voidaan mukauttaa kyseessä olevan toiminnan ja loppukuluttajien tyypin mukaan. Korvauskauden pituus voisi olla kuukausi, neljännesvuosi tai puoli vuotta, mutta sen ei tulisi ylittää kalenterivuotta, jotta voidaan säilyttää johdonmukaisuus EU:n päästökauppajärjestelmän vuotuisen syklin kanssa ja rajoittaa rasitetta, joka loppukuluttajille aiheutuu direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattoman toiminnan puitteissa.

(11) Direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 5 kohdan mukaan polttoaineiden loppukuluttajille maksettavan taloudellisen korvauksen laskennan on perustuttava päästöoikeuksien keskihintaan asianomaisena raportointivuonna järjestetyissä huutokaupoissa. Korvauksen määrittämisessä käytettävän hiilen hinnan olisi oltava keskihinta asianomaisen jäsenvaltion määrittämällä korvauskaudella, jonka aikana loppukuluttajat ovat ostaneet polttoaineen. Tämä tarkoittaa sitä, että jäsenvaltioiden olisi käytettävä hiilen keskihintaa ajanjaksolla, jonka aikana ne sallivat loppukuluttajien hakea korvausta, esimerkiksi kuukausittain, neljännesvuosittain tai vuosittain.

(12) Jotta voidaan rajoittaa rasitetta, joka loppukuluttajille aiheutuu direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattoman toiminnan puitteissa, taloudellinen korvaus olisi myönnettävä sen kalenterivuoden aikana, joka seuraa korvauskauden vuotta.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj).

(13) Jotta komissio voi seurata direktiivin 2003/87/EY 30 f artiklan 5 kohdan ja tämän täytäntöönpanoasetuksen soveltamista, jäsenvaltioiden olisi raportoitava vuosittain taloudellisesta korvauksesta, jota ne ovat myöntäneet.

(14) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat ilmastonmuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ’loppukuluttajalla’ taloudellisen korvauksen tarkoituksissa mitä tahansa sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritellyn polttoaineen loppukäyttäjä kyseisen direktiivin IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomassa toiminnassa;

2) ’kaksinkertaisella laskennalla’ säänneltyjen yhteisöjen toteuttamaa päästöoikeuksien palauttamista sellaisten polttoaineiden luovuttamiseksi kulutukseen, joita käytetään kyseisen direktiivin liitteessä I mainitussa toiminnassa;

3) ’tahattomalla kattamisella’ säänneltyjen yhteisöjen toteuttamaa päästöoikeuksien palauttamista sellaisten polttoaineiden luovuttamiseksi kulutukseen, joita käytetään toiminnassa, jota ei mainita direktiivin 2003/87/EY liitteessä I eikä liitteessä III ja johon ei sovelleta mainitun direktiivin 30 j artiklan mukaista yksipuolista laajentamista;

4) ’taloudellisella korvauksella’ korvausta, joka myönnetään loppukuluttajalle millä tahansa tasolla, myös nollatasolla, sellaisista päästöoikeuksista aiheutuneista hiilidioksidikustannuksista, jotka on myönnetty direktiivin 2003/87/EY IV a luvun mukaisesti ja palautettu kaksinkertaisen laskennan tai tahattoman kattamisen tapauksissa;

5) ’korvauskaudella’ kautta, jonka aikana direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan a f alakohdassa määritelty polttoaine on ostettu ja jolta loppukuluttaja voi hakea korvausta ja joka perustuu jäsenvaltion määrittelemään hakemistiheyteen, tai direktiivin 2003/87/EY liitteessä I tarkoitetun toiminnan osalta kautta, jonka aikana polttoainetta on käytetty.

2 artikla

Nollan ylittävällä tasolla maksettavaa taloudellista korvausta koskevat säännöt

1. Loppukuluttajat ovat oikeutettuja saamaan taloudellista korvausta, jos heille on aiheutunut hiilidioksidikustannuksia kaksinkertaisesta laskennasta tai tahattomasta kattamisesta.

2. Taloudellisen korvauksen määrittämisessä käytettävän menetelmän on perustuttava luotettavaan arvioon hiilidioksidipäästöistä, jotka ovat loppukuluttajien tuottamia ja joista näille on aiheutunut kustannuksia.

3. Taloudellisen korvauksen laskentaan käytettävä hiilidioksiditonnikohtainen hinta on niiden huutokauppojen hinnan keskiarvo korvauskaudella, jotka on toteutettu direktiivin 2003/87/EY 10 artiklan 4 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti kyseisen direktiivin IV a luvun mukaisesti myönnettyjen päästöoikeuksien osalta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taloudellinen korvaus myönnetään puolueettomin, syrjimättömin ja läpinäkyvin perustein ja että loppukuluttajat, jotka toimivat samalla toimialalla ja ovat samassa tosiasiallisessa tilanteessa, saavat taloudellisen korvauksen samoin ehdoin.

5. Taloudellisen korvauksen korvauskauden ei tule ylittää yhtä kalenterivuotta.

6. Taloudelliseen korvaukseen oikeutettujen loppukuluttajien on saatava kyseinen korvaus sen kalenterivuoden aikana, joka seuraa korvauskauden vuotta.

3 artikla

Taloudellisia korvauksia koskeva raportointi

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vuosittain tiedot taloudellisista korvauksista liitteessä I olevan mallin mukaisesti. Niiden on toimitettava vuotuiset raportit komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta sinä vuonna, joka seuraa taloudellisten korvausten myöntämisvuotta.

4 artikla

Direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta palautettujen päästöoikeuksien määrä

1. Jos jäsenvaltio ei ole laajentanut päästökaupan soveltamisalaa toimintaan, jota ei mainita direktiivin 2003/87/EY liitteessä III, kyseisessä jäsenvaltiossa direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta palautettujen päästöoikeuksien vuotuinen määrä, joka vastaa millä tahansa tasolla, myös nollatasolla, korvattujen päästöoikeuksien kokonaismäärää, määritetään seuraavien päästöjen välisenä erotuksena: mainitun direktiivin 30 f artiklan 2 kohdan nojalla raportoidut todennetut päästöt ja mainitun direktiivin liitteessä III tarkoitettua toimintaa vastaavat hiilidioksidipäästöt, jotka on laskettu asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklan mukaisesti raportoitujen päästöjen perusteella.

2. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2030 alkaen raportoitava liitteessä II olevan mallin mukaisesti komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta kunakin vuonna päästötiedot, jotka ovat tarpeen direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa vastaavien hiilidioksidipäästöjen laskemiseksi, alkaen vuoden 2028 tiedoista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen päästötietojen toimittamiseksi jäsenvaltioiden on käytettävä komission antamia menetelmäohjeita ja sähköisiä malleja tai tiettyjä tiedostomuotoja.

Jos vuotuista raporttia ei ole toimitettu tai se on toimitettu puutteellisena ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun määräaikaan mennessä, päästöoikeuksien määrä määritetään kyseisen raportin osalta komission antamien menetelmäohjeiden perusteella.

3. Jäsenvaltio, joka on yksipuolisesti laajentanut direktiivin 2003/87/EY liitteessä III tarkoitettua toimintaa mainitun direktiivin 30 j artiklan mukaisesti, vapautetaan tämän artiklan 2 kohdassa säädetystä velvoitteesta edellyttäen, että

a) vuosien 2016, 2017 ja 2018 keskimääräiset päästöt, jotka ovat peräisin muusta toiminnasta, johon sovelletaan EU:n päästökauppajärjestelmää kyseisessä jäsenvaltiossa direktiivin 2003/87/EY 30 j artiklan mukaisesti, vastaavat päästömäärää, joka on vähintään yhtä suuri kuin päästölähdeluokan koodiin 1A4c kuuluvat kansalliset hiilidioksidipäästöt samoilta vuosilta;

b) kyseinen jäsenvaltio on ottanut käyttöön toimenpiteen, jolla voidaan myöntää taloudellinen korvaus nollan ylittävällä tasolla kaksinkertaisen laskennan tapauksessa, ja kyseinen toimenpide on vielä käytössä. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vapautusta sovelletaan tietojen ilmoittamiseen vuosilta, jotka seuraavat yksipuolisen laajentamisen hyväksymistä.

Jos toimintaa laajennetaan yksipuolisesti ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja jos a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta palautettujen päästöoikeuksien vuotuisen määrän määrittämisperustana käytetään päästöjen kokonaismäärää, jonka asianomainen jäsenvaltio korvaa taloudellisesti nollan ylittävällä tasolla ja joka raportoidaan tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltio, joka on yksipuolisesti laajentanut direktiivin 2003/87/EY liitteessä III tarkoitettua toimintaa mainitun direktiivin 30 j artiklan mukaisesti, vapautetaan tämän artiklan 2 kohdassa säädetystä velvoitteesta. Tätä vapautusta sovelletaan tietojen ilmoittamiseen yksipuolisen laajentamisen hyväksymistä seuraavilta vuosilta edellyttäen, että

a) muu toiminta, joka kuuluu EU:n päästökauppajärjestelmän piiriin kyseisessä jäsenvaltiossa direktiivin 2003/87/EY 30 j artiklan mukaisesti, ei kata päästölähdeluokan koodiin 1A4c kuuluvia maataloustoimintoja;

b) kyseinen jäsenvaltio on vaatinut täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2066 75 l artiklan 6 kohdassa tarkoitettua oletusarvoista soveltamisalakerrointa 1 kaikille polttoainevirroille, joita käytetään päästölähdeluokan koodiin 1A4c kuuluvissa maataloustoiminnoissa;

c) kyseinen jäsenvaltio on ottanut käyttöön toimenpiteen, jolla myönnetään taloudellinen korvaus nollan ylittävällä tasolla kaksinkertaisen laskennan tapauksessa, ja kyseinen toimenpide on vielä käytössä.

Jos toimintaa laajennetaan yksipuolisesti ensimmäisen alakohdan mukaisesti ja jos a, b ja c alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, direktiivin 2003/87/EY IV a luvun soveltamisalaan kuulumattomien päästöjen osalta palautettujen päästöoikeuksien vuotuinen määrä määritetään seuraavien päästömäärien perusteella: i) päästölähdeluokan koodiin 1A4c kuulumattomasta toiminnasta peräisin olevien päästöjen kokonaismäärä, joka on korvattu taloudellisesti nollan ylittävällä tasolla ja raportoitu tämän asetuksen 3 artiklan mukaisesti, sekä ii) hiilidioksidipäästöjen määrä, joka on raportoitu päästölähdeluokan koodilla 1A4c asianomaiselta vuodelta kansallisessa kasvihuonekaasuinventaariossa asetuksen (EU) 2018/1999 nojalla.

5 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 5 päivänä marraskuuta 2026.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE I

TALOUDELLISTA KORVAUSTA KOSKEVAT TIEDOT

Tämän asetuksen 3 artiklassa tarkoitetuissa raporteissa on ilmoitettava

1) taloudellisen korvaustoimenpiteen nimi;
2) taloudellisen korvaustoimenpiteen alkamispäivä;
3) toiminta, jonka taloudellinen korvaustoimenpide kattaa, mukaan lukien vastaava yhteisen raportointimuodon (CRF) päästölähdeluokan koodi (sellaisena kuin se on määriteltynä hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) vuonna 2006 antamissa kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevissa ohjeissa);
4) seuraavat toimenpiteen rakennetta koskevat tiedot:
    a) vastuuviranomainen
    b) korvaukseen oikeuttavat vähimmäiskynnysarvo(t)
    c) korvauskausi ja hakemisen määräaika
    d) kuvaus hiilidioksidipäästöjen määritysmenetelmästä
    e) päästöoikeuksien keskihinta, jota käytetään taloudellisen korvauksen laskentaan kunkin korvauskauden osalta;
5) niiden polttoaineen loppukuluttajien lukumäärä, joille toimenpiteen puitteissa myönnettiin korvaus edellisvuonna;
6) vastaava määrä hiilidioksidipäästöjä, jotka korvattiin taloudellisesti nollan ylittävällä tasolla edellisvuonna;
7) taloudellisen korvauksen kokonaismäärä, joka toimenpiteen puitteissa myönnettiin edellisvuonna.

LIITE II

DIREKTIIVIN 2003/87/EY IV a LUVUN SOVELTAMISALAAN KUULUVAA TOIMINTAA VASTAAVAT PÄÄSTÖTIEDOT

Tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitetuissa raporteissa on ilmoitettava

1) todennetut vuotuiset päästöt, jotka ovat peräisin polttoaineiden poltosta direktiivin 2003/87/EY liitteen I kattamassa toiminnassa ja kuuluvat yhteisen raportointimuodon (CRF) päästölähdeluokkiin, joita kyseisen direktiivin liite III ei kata, mukaan lukien päästöt, jotka ovat aiheutuneet kyseisen direktiivin liitteen I kattamassa toiminnassa ja jotka on kirjattu CRF-päästölähdeluokkien koodeilla 1B, 1C, 1A3e(i) ja 1A4c;

2) vuotuiset hiilidioksidiprosessipäästöt, jotka kuuluvat CRF-päästölähdeluokkiin 2A, 2B ja 2C ja ovat aiheutuneet toiminnasta, jota ei määritellä direktiivin 2003/87/EY liitteessä I;

3) vuotuiset hiilidioksidipäästöt, jotka ovat peräisin turpeen poltosta, kuuluvat CRF-päästölähdeluokkiin 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a ja 1A4b ja ovat aiheutuneet toiminnasta, jota ei määritellä direktiivin 2003/87/EY liitteessä I;

4) vuotuiset hiilidioksidipäästöt, jotka ovat peräisin yhdyskuntajätteen ja vaarallisen jätteen poltosta toiminnassa, joka määritellään direktiivin 2003/87/EY liitteessä III;

5) vuotuiset hiilidioksidipäästöt, jotka ovat peräisin polttoaineiden poltosta laitoksissa, jotka ovat vastaavien toimenpiteiden kohteena direktiivin 2003/87/EY 27 artiklan mukaisesti;

6) vuotuiset hiilidioksidipäästöt, jotka ovat peräisin polttoaineiden poltosta maatalousajoneuvoissa, joita käytetään päällystetyillä teillä, ja jotka raportoidaan CRF-päästölähdeluokkien koodilla 1A3b;

7) vuotuiset hiilidioksidipäästöt, jotka ovat peräisin polttoaineiden poltosta toiminnassa, jonka asianomainen jäsenvaltio on ottanut huomioon direktiivin 2003/87/EY 30 j artiklan mukaisesti;

8) muut vuotuiset hiilidioksidipäästöt, jotka kirjataan CRF-päästölähdeluokkien koodeilla 1A1, 1A2, 1A3b, 1A4a ja 1A4b ja jotka eivät kuulu direktiivin 2003/87/EY IV a luvun kattaman toiminnan soveltamisalaan eivätkä edellä oleviin 1–7 kohtaan.

CRF-päästölähdeluokkien koodit määritellään IPCC:n vuonna 2006 antamissa kansainvälisiä kasvihuonekaasuinventaarioita koskevissa ohjeissa.